

lægning og med dette Forbehold agtede at bane Vej for den, paa den Maade nemlig, at den Præst, der kaldes til Embedet, ikke, hvis Sammenlægningen i et belejliger Øjeblik bliver mulig, kan modsætte sig den.

Inger Gautier Schmit: Den socialdemokratiske Ordfører anførte i sin Tale forleden Dag, at hele Lovforslaget betød en stor Skærpelse, og nævnte de forskellige Omraader, hvor denne Skærpelse skulde finde Sted. Jeg synes nu, at den Kritik, der blev fremført i saa Henseende, var ganske overdreven, thi det er dog i det store og hele ret uvæsentlige Ændringer af den bestaaende Lov, der finder Sted. Hvad angaar de 8 Aar, der er bestemt for Missionærer, vil det jo som oftest være passende, naar en Missionær ikke mener at kunne fortsætte sin Gerning paa Missionsmarken. Som oftest er en Missionær 7 Aar i Tjenesten, og det vil da være ganske naturligt, om der forløber et Aar efter hans Hjemkomst, saa han dels kan hvile sig ud efter den anstrengende Gerning derude og dels kan søge et Embede herhjemme. Jeg maa derfor mene, at de 8 Aar, der er indsat i Lovforslaget, i det store og hele vil være passende.

Ligeledes med Hensyn til de amerikanske Præster finder jeg, at det er noget af en Overdrivelse og at sætte Sagen paa Spidsen, naar man vil mene, at dette, at Formanden ovre i Amerika skal udtale sig om Sagen, vil kunne hindre en Præst i at blive ansat i en Menighed herhjemme. Jeg tror, det praktiske Forhold vil vise sig at være det, at er han en god og dygtig Mand til Gerningen, vil han kunne opnaa en saadan Udtalelse af sin Formand i Amerika.

Det var nærmest en Forglemmelse, naar jeg i min Ordførertale i Fredags ikke omtalte Stykke 1 i § 2. Det er nemlig ogsaa min Opfattelse, at de Mænd, der her omtales, Akademikere, som ikke er Teologer, burde flyttes op i § 1, thi der er ingen Tvivl om, at Mænd, som har taget en akademisk Eksamen, og som derefter har en saadan Livsoplevelse, at de føler Kald til at tage en Præstegerning op, absolut maa være kvalificerede til at søge en saadan, uden at Menighedsraadet først behøver at søge om at maatte faa dem.

Lovforslaget betyder i det store og hele ikke en Skærpelse, men jeg ønsker, at det kunde blive yderligere understreget gennem denne Forhandling og dette Lovforslags Vedtagelse, eventuelt ogsaa ved Udtrykkene i de forskellige Paragraffer, at det er disse Lægmands Arbejde i Menighederne og de Evner til kirkeligt Arbejde, de har lagt

for Dagen, der i det store og hele bør være det afgørende for Spørgsmaalet om deres Ansættelse. Derfor nærer jeg ikke saa stor Ængstelse som den højtærede Minister for at give Menighederne Ret til at vælge, før Biskoppen udtaler sig om de paagældendes Kvalifikationer, thi jeg mener, at Loven bør være formet saa klart, at Menighederne ikke kan være i Tvivl om, at det, de først og fremmest bør undersøge med Hensyn til den Mand, de ønsker at ansætte som Præst, er, om han i sit Liv, igennem sin Gerning, det praktiske Arbejde i Menigheden, har vist Evner til at udfylde en Præstegerning. Om dette helt staar Menighederne klart i Øjeblikket, er jeg ikke rigtig klar over, men Forhandlingerne om Lovforslaget og en eventuel Omredigering af det kan muligvis understrege dette Krav.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) udtalte, at Præsternes Løn er Aarsagen til Præstemangelen. Jeg tror ikke, dette passer helt; jeg havde nær sagt, at jeg har bedre Tanker om Teologer og Præster end som saa, thi jeg synes, det vilde se sørgeligt ud med Idealiteten blandt de teologiske studerende, hvis Lønsspørgsmaalet var i den Grad overvejende, at det afholdt en hel Mængde Mennesker fra at studere Teologi, og betragter man Præstelønningernes Højde efter Lønningsloven af 1919 og tidligere i Halvfemserne og omkring Aarhundredskiftet, hvor der dog ikke var nævneværdig Præstemangel, tror jeg ikke, man paa Grundlag deraf kan sige, at Lønnen i de fleste Præsteembeder, navnlig de mindre Embeder, er ringere nu end den Gang. Jeg tror derfor ikke, man kan fastslaa, at det er den daarlige Løn, Præsterne faar, der hindrer Folk i at studere Teologi, og jeg vil heller aldrig nogen Sinde ønske, at det maa blive saaledes, thi det vilde dog være i højeste Grad beklageligt, om denne Stand i Landet, der staar som Udtryk for noget af den mest ideelle Stræben i vort Folk, skulde rangere med en ganske almindelig Fagforening, som havde Lønsspørgsmaalet i sin første Paragraf. Jeg maa derfor udtale, at jeg mener ikke, Lønnen er en absolut og væsentlig Hindring for, at Folk søger til det teologiske Studium, men der er saa mange andre Steder, hvor unge Mennesker, som har Lyst til at vie deres Liv til det kristelige Arbejdes Tjeneste, kan gaa hen nu om Stunder. Medens de tidligere kun var henvist til at blive Præster, er der nu store og gode Opgaver for unge Mænd, dels paa Missionsmarken, dels i de